

Què és ser un enginyer físic?

Quantes vegades ens han fet (i ens hem fet) aquesta pregunta? És curiós a més perquè la resposta que anem donant ha anat variant amb el temps.

A primer responíem amb la metàfora del pont que (com a mínim a mi) algun graciós em va explicar a la fira de l'ensenyament.

Pels que no estiguen introduïts la "preciosa" metàfora diu que un enginyer és capaç de construir un pont i se li aguanta, però no te ni idea de perquè se li aguanta. El físic, com us podeu imaginar fa un pont que se li cau, però sap perquè se l'hi ha caigut. Como no, el "meravellós" enginyer físic (com que ha fet Biofísica 2) no només fa un pont que se li aguanta sinó que sap perfectament perquè ho fa.

A segon, com que a primer ja t'han cascat més del que t'esperaves, la metàfora aquesta se't comença a indigestar una miqueta, per això quan et pregunten de nou: però això de ser enginyer físic què és? Tu els hi dius que no tens ni idea però que sens dubte ha de ser alguna cosa molt gran per la canya que t'estan fotent.

A tercer ja vas una mica mes rodat i t'enaltones quan to pregunten dient que un enginyer físic és una mena de científic que esta preparat per afrontar els reptes que els mons de les famoses *key enabling technologi*s li poden aportar. Però després et diuen: vale Einstein això està molt bé però on treballaràs tu, i de què? Allà ja no et sents tan valent i t'excuses amb el fet de que encara no s'ha graduat cap promoció i que tot és una mica incert.

I a quart ho continua sent (d'incert), però ja no ets aquell *chabal* que apretava el culet abans d'entrar al parcial de Numèric 1 i es preguntava què collons feia allà. Has anat a farraguarres, has tingut lios de parelles, has rigut de manera histèrica per portar massa estona estudiant, has plorat de ràbia al veure una nota, t'has tornat boig al veure un 5.0, has descobert que el frikisme és algo infinitament més relatiu del que et pensaves, has somiat amb Fourier, has admirat a alguns profes i d'altres t'han fet creure en el karma. Has fet amics i has perdut persones que t'estimaves pel camí, has viatjat intentant trobar-te a tu mateix i t'has endut una sorpresa, has lluitat i has perdonat, t'has enamorat i has madurat... en definitiva, d'alguna manera has crescut. A clar hi has après alguna cosa de física, o *algo*.

Total el que vinc a dir-vos és que ara mateix, a dia d'avui, ser un enginyer físic no és ni menys ni més que ser un Jordi, una Aina o un Maroto (un Miquel o una Judith). Us pot semblar una conclusió trivial però no ho és. A partir d'avui tots nosaltres adquirim un poder que és el de crear la definició d'enginyer físic, i no la crearem només amb el nostres coneixements, sinó també i especialment amb el nostres valors.

Jo us conec; a alguns més, a alguns menys, i a alguns més del que us penseu, i m'enorgulleix poder dir que estic molt content de la definició que avui (que ara mateix) li doneu al terme "enginyer físic". Però està clar que no puc ni pensar el que arribarem a millorar aquesta definició i de fins a on la portarem.

Personalment lluitaré cada dia perquè quan d'aquí 50 anys li preguntin a algun dels nostres nets: saps què és un enginyer físic? Ell respongui: no ho sé, però a l'avi se'l veu feliç.